

Cirkeln är nu sluten i Junsele

LÄNGDSKIDOR RIKSFINAL FOLKSAM CUP 2013

Med buss från Hallstavik via Uppsala och Gävle i gott sällskap med Gotland och Gästrikland begav vi oss mot Junsele för tredje året i rad. Tio ungdomar, bara två tjejer och två ledare samt två vallare – Upplands starka trupp. Att junselevargen inte gjort slut på samtliga renar i Ångermanland kunde vi enkelt konstatera. Väl framme på plats väntade Gula skolan med riktiga sängar och madrasser – ett riktigt bra boende faktiskt. Någon konstaterade kort jag har ingen sovsäck - Robban Efter ett kort besök i matsalen för kvällsfika och dagens tredje konstaterande - chefen i köket - hon med kepsen var kvar intogs viloläge.

Fredag förmiddag provvakning av banor, testning av skidor, tekniksprinten såg enkel ut men men....

Efter en kort lunch närmade sig startskottet för tekniksprinten. Först ut var tjejerna i D15, följt av killarna i H15 för att avslutas med H16. mer än en hade snökontakt med annat än med skidorna. Men det som händer i Junsele stannar i Junsele. På kvällen ett fackeltåg till byns torg för bildkavalkad, invigningstal, fyrverkeri och prisutdelning för tekniksprinten.

Lördag en traditionell prolog i fristil 2.5 km följt på eftermiddagen av jaktstart 5 km klassisk stil. Här var startordningen omvänd så först ut var H16 sedan H15 följt av D16 och slutligen D15. Även här hade någon snökontakt med annat än skidorna. Ett sårat självförtroende kostade Uppland två poäng. Men det som händer i Junsele stannar i Junsele. Startordningen var precis så där rättvis som världen kan vara med tanke på att nu fick tjejerna snabba på med dusch och allt det där som tjejer håller på med, smink och annat lurendrejeri. Duschen gick åtminstone i rekordhastighet – inget varmvatten.

Prisutdelning med tillhörande bankett: Roger Nyström SSF är nog inte gjord för Charlotte Kallas tävlingsdräkt eller var det kanske tvärtom – det som händer i Junsele... Efter förrätt, varmrätt och efterrätt samt framträdande av någon lokalförmåga som definitivt inte ens platsat i Melodifestivalen traskades det mot Gula skolan för lite planläggning inför den avslutande tävlingsdagen med stafetter och sedan hemfärd.

Söndag med stafetter: Här valde vi att satsa alla våra kort på två parstafetter, detta då parstaffeterna ger mest poäng per åkare. Respektive lag ska innehålla en kille och en tjej. Fem kvalheat som slutar i en B-final och en A-final. Torrt kunde vi konstatera att trots sämre tider fick andra lag än ett av de uppländska lagen delta i B-finalen. I ett av mixedlagen i parstaffeterna deltog en av våra åkare.

I den avslutande långa stafetten återfanns inget renodlat uppländskt lag då kriterierna två 16 åringar, två 15åringar, två killar och två tjejer talade sitt tydliga språk. Trots detta återfanns fem upplänningar i tre olika mixedlag.

Som avslutning på tävlingarna delades det ut pris för parstafetten, den långa stafetten och för distriktskampen med ett avbrott för årets nymodighet ett pris som delades ut till bästa kamrat inom respektive distrikt.

Återstod så bara att duscha, packa det sista, städa och att äntra bussen för hemfärd. Precis i byns utkanter ringer det på Robbans telefon – Västergötland våra rumsgrannar ringer och meddelar att i hallen utanför våra rum finns två väskor och en ryggsäck som ingen vill kännas vid. Efter en mycket kort rundfrågning var det bara att vända bussen. Vems väskor var det? Ja det som händer i Junsele...

I Distriktskampen landade Uppland på en 13:e plats – Ett bra resultat med tanke på att vi var bara tio åkare. Stockholm slog vi och Gästrikland slog oss med ynkliga sex poäng trots att de hade större trupp och jämn fördelning mellan killar och tjejer.

Vår trupp: Joakim, Victor, Isak, Joel, Gustaf, Karl, Jacob, Waldemar Frida och Lovisa bar upp det uppländska färgerna med stolthet. Och med några placeringar topp 20 är vi förväntansfulla på vad första året i Östersund med Spikbodarna som arrangör har att erbjuda. Vi vet ju att det bland 99:orna finns många kampsugna åkare som mer än villigt tillsammans med 98:orna för traditionen vidare. Jämtländsk terräng har ju visat sig framgångsrik för upplänningar tidigare!

Som ledare har vi ju bara att peka ut riktningen, trösta lite grand, heja på mycket, lugna ned så där lagom och försöka svara på alla de där frågorna som man ju så gärna vill ha svar på. Det är en förmån att få rå om dessa fantastiska ungdomar en hel helg tack ni där hemma som ger oss det här förtroendet.

Ett stort och varmt tack riktas till våra vallare Lasse Wretling och Claes Berglund, som dels gjorde vår testpilots jobb svårt och våra åkares jobb enklare. Lugna trygga och metodiska med åkarens bästa i centrum det är så vi känner er – Tack Lasse och Clabbe.

Slutligen
ETT STORT OCH VARMT TACK ALLA ÅKARE

Med vänlig hälsning

Upplands Skidförbund

// Janne P och Robert G//